

лесно разръшава въпроса. Питатъ го: кждѣ живѣешъ?

— Не е важно кждѣ живѣя. Той може да живѣе и изъ Рилската пустиня въ нѣкоя дупчица, и сутринъ пакъ да си излиза. Онзи, който не разбира законите, минава прѣзъ храпулитѣ, прѣзъ храсталацитѣ, гащитѣ му винаги скжсани. Онзи, който разбира законите, адептътъ, ще бѫде много хубаво облѣченъ. И сега, всички хора казватъ: ние трѣбва да бѫдемъ просто облѣчени. Не, ние виждаме пеперудитѣ, настѣкомитѣ, които Господъ обича, какъ хубаво сѫ облѣчени! Ако Господъ тѣхъ облича, и хората трѣбва да бѫдатъ много хубаво облѣчени. И ако ние не сме добре облѣчени, причината се крие вжтрѣ въ насъ.

Днесъ, когато нѣкой не постигне цѣльта си, той се обезсърчава и казва: азъ не вѣрвамъ вече въ Господа! Че съврѣменнитѣ хора още не познаватъ Господа! Тѣ до сега само божове сѫ имали. Затова азъ наричамъ съврѣменнитѣ хора многобожници. Човѣкъ, който не е възтриелъ Любовъта, който не живѣе съобразно нея, той е многобожникъ. Този човѣкъ не е лошъ, но не е и добъръ. Той казва: азъ не вѣрвамъ въ Господа, азъ съмъ се разочаровалъ. Въ кого се е разочаровалъ? Въ този Господъ, който е създадъ свѣта, можешъ ли да се разочаровашъ? Ёйти е даль толкова сѫществувания! Тойти е даль хлѣбъ, даль ти е родители, приятели, сега и въ миналото. Той винаги те е подържалъ. Спрѣлъ ли е Той своето благословение? Ти какъ My се отплати? Азъ не казвамъ на васъ, казвамъ на себе си: Господъ, който ми е далъ толкова благословения, съ какво трѣбва да My се отплатя?

Сега, ако азъ ви кажа, че идвамъ въ името Божие да проповѣдвамъ, споредъ мене, това е едно щестлавие. Азъ трѣбва да ви проповѣдвамъ така, че да не считате какво съмъ направилъ много нѣщо зададъ въсъ. Да ви проповѣдвамъ, да дойда тукъ при въсъ, да ви кажа нѣколко благи думи, това е една приятна работа! Нѣкой казва: трудно е да се държи една бесѣда. Да, трудно е, ако се говори по правилата на новата граматика, по правилата на новите системи, по правилата на науката на послѣдователността, както съврѣменнитѣ хора я схващатъ, но да се